

kendegiver sin holdning til deltagelse i tredje fase.

Den fortolkningstvivil, som professor Henrik Zahle påpeger, opstår i den teoretiske situation, hvor den danske regering måtte undlade at tilkendegive sin holdning til deltagelse i tredje fase. Lægges det til grund, at traktatkompleksets teknisk-juridiske udformning, navnlig protokollens pkt. 2, i en sådan situation måtte indebære, at Danmark automatisk overgik til tredje fase af det økonomiske og monetære samarbejde samtidig med og under de samme betingelser, som gælder for de øvrige medlemsstater, foreligger der en situation, hvor også professor Henrik Zahle finder det berettiget at tale om en overladelse af beføjelser efter grundlovens § 20 på nuværende tidspunkt.

Der er under denne forudsætning ikke på dette punkt nogen uoverensstemmelse mellem regeringen og professor Henrik Zahle om, hvorvidt proceduren i henhold til grundlovens § 20 kan gennemføres allerede nu, også for så vidt angår en eventuel dansk deltagelse i tredje fase af Den Økonomiske og Monetære Union.

Heller ikke i det tilfælde, hvor det i overensstemmelse med den af Henrik Zahle nævnte anden fortolkningsmulighed lægges til grund, at Danmark skal give en udtrykkelig tilkendegivelse om dansk deltagelse i tredje fase, er der efter regeringens opfattelse retlige hindringer for at gennemføre § 20-proceduren nu, selv om beslutningen om at give en positiv meddelelse først tages på et senere tidspunkt. Det følger af argumentationen i det følgende afsnit 6.

Som nævnt indeholder protokollen en forudsætning om, at Danmark udtrykkeligt tilkendegiver sin holdning til overgangen til tredje fase af Den Økonomiske og Monetære Union. Realiteten vil således være den, at der som grundlag for dansk deltagelse i tredje fase vil foreligge en udtrykkelig dansk meddelelse herom. Som tilkendegivet af regeringen flere gange, er regeringen indstillet på at drøfte tilrettelæggelsen af den danske beslutningsprocedure ved overgangen til tredje fase af Den Økonomiske og Monetære Union indgående med Folketinget, når spørgsmålet til den tid bliver aktuelt.

6. Der er i den statsretlige litteratur enighed om, at der ikke er noget til hinder for ved hjælp af proceduren i grundlovens § 20 at

overføre et område til EF, selv om det henstår som uvist, om og i givet fald hvornår det pågældende område bliver reguleret af EF-retsfor skrifter. I sin artikel tilslutter professor Zahle sig dette almindeligt anerkendte synspunkt.

Den foreliggende situation er speciel derved, at anvendelsen af art. K.9 for Danmarks vedkommende forudsætter en afgørelse truffet af Rådet med enstemmighed og medlemsstaternes vedtagelse af en sådan beslutning i overensstemmelse med deres forfatningsmæssige bestemmelser.

Regeringen er enig med professor Henrik Zahle i, at anvendelsen af grundlovens § 20 på nuværende tidspunkt, sådan som beslutningsproceduren i art. K.9 er indrettet, rejser et fortolkningsspørgsmål, som ikke tidligere har været drøftet i den statsretlige teori. Der kan således ikke siges at være noget på forhånd givet sikkert svar på den problemstilling, som også er omtalt i Justitsministeriets notat om visse statsretlige spørgsmål ved Danmarks tiltrædelse af traktaten om Den Europæiske Union.

Det er regeringens opfattelse, at udformningen af Traktatens art. K.9 ikke udelukker, at § 20-proceduren anvendes én gang for alle i forbindelse med tiltrædelsen af traktaten om Den Europæiske Union, jf. lovforslagets bemærkninger til § 2 og besvarelsen af spørgsmål 5 fra Folketingets Markedsudvalg (L 240 – bilag 8).

Det grundlæggende krav til § 20-proceduren er opfyldt, i og med at det i Traktaten med den fornødne præcision er angivet, hvilke beføjelser EF kan udøve efter anvendelse af art. K.9.

Den fortolkning af bestemmelsen i grundlovens § 20, som professor Henrik Zahle anlægger i sin artikel, hviler så vidt ses navnlig på en sproglig forståelse af bestemmelsens ordlyd, særligt ordet »overlades«.

Efter regeringens opfattelse er der imidlertid ikke i den sproglige udformning af bestemmelsen i grundlovens § 20 holdepunkter, der tvinger til den af Henrik Zahle anlagte forståelse.

Bestemmelsen kan lige så vel læses således, at beføjelser, som efter grundloven tilkommer rigets myndigheder ved lov i nærmere bestemt omfang kan overlades til mellemfolkelige myndigheder med virkning nu eller senere.

Heller ikke i forarbejderne til bestemmelsen eller i den statsretlige litteratur synes der at være holdepunkt for at kræve, at en § 20-pro-